

Expunere de motive

În România, există 13,3 milioane de hectare suprafața agricolă utilizată din care 8,3 milioane hectare teren arabil, ceea ce o califică pe locul 5 ca suprafața agricolă din UE. Din suprafața agricolă totală a României, peste 40%, respectiv 5,3 milioane hectare din totalul de 13,3 milioane hectare, este deținut de investitori străini, potrivit raportului comandat de Comisia pentru Agricultură din cadrul Comisiei Europene la Institutul Olandez de cercetare Transnational Institute (TNI). Conform acestui raport publicat, 20%-30% din terenul arabil este controlat de persoane fizice și juridice din UE, iar restul de 10% este controlat de persoane fizice și juridice din afara UE. Investitorii străini sunt de cele mai multe ori dezvoltatori imobiliari, fonduri de investiții, speculanți, etc.

Astfel, scopul pentru care investitorii străini cumpără/preiau teren/companii în România, nu este cel al exploatării sale agricole, ci pentru obținerea unor profituri substanțiale din activități precum: dezvoltarea unor ansambluri rezidențiale, specula imobiliară, obținerea subvențiilor și utilizarea lor contrar destinației pentru care au fost acordate. De asemenea, investitorii străini au dezvoltat un adevărat sistem de companii mai mult sau mai puțin fantoma, paradisuri fiscale, pentru a cumpăra terenuri cât mai multe și pentru a le folosi în scopuri cât mai diferite de cel agricol. Pământul agricol, resursa finită esențială pentru asigurarea securității alimentare a oricărui popor, devine bun tranzacționabil pentru obținerea unor profituri considerabile din orice altă

activitate, mai puțin cea agricolă, pierzându-și astfel rolul sau natural. Accesul la teren este un drept fundamental al omului, iar rolul nostru trebuie să fie acela de a ne asigura că acest drept este respectat, iar destinația terenului agricol de asigurător al hranei populației este păstrată cu sființenie. În contextul în care terenul agricol devine mijloc pentru obținerea unor câștiguri importante din specula, și nu din exploatarea sa, conform destinației sale, concentrarea pământurilor în mâna unor persoane, altele decât fermieri, nu reprezintă decât un proces firesc prin care suprafața de teren agricol este substanțial diminuată.

Chiar dacă străinii au cumpărat fără opreliști suprafețe întinse de teren încă din anii '95-'96, cum a declarat chiar unul dintre avocații care făceau due dilligence încă din studenție, marii arendași ai României se plâng că țara noastră pierde teren în fața celor veniți de peste hotare. Demersul este până la urmă de înțeles, în condițiile în care Legea 17/2014 îi protejează atât pe români, cât și pe investitorii străini, în mod egal, în forma actuală. Oficialii de la Bruxelles declară că fenomenul de acaparare a terenurilor din UE se manifestă cel mai drastic în țara noastră și România trebuia să fie mai atentă la legea privind achizițiile de terenuri agricole și să impună anumite cerințe, așa cum au făcut-o celelalte state. Bruxelles-ul acceptă anumite condiții dacă există argumente asupra unor obiective, or „România are astfel de obiective?”. Reprezentanții DG Market au spus că se pot aplica restricții sau mai exact condiții, dacă avem obiective clare de atins și România are astfel de obiective: comasarea terenurilor, protecția satului românesc și siguranța și securitatea alimentară.

Băișanu Ștefan-Alexandru,

Deputat ALDE

